

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 7—13 ΙΟΥΛΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΙΟΥΛΙΟΥ <i>Άγ. Κυριακῆς, Μεγαλομάρτυρος</i>	ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 4: 18-23 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στό κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 8 ΙΟΥΛΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ—Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΙΟΥΛΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΙΟΥΛΙΟΥ <i>Άγιου Παΐσιου Άγιορείτου</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΙΟΥΛΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή— Τίτ. 3: 8-15 Έυαγγέλιο— Ματθ. 5: 14-19

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

Άγ. Κυριακῆς, Μεγαλομάρτυρος 7'Ιουλίου

Άπολυτίκιον

Κυρίων τὸν Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν, ἐξ ὅλης ἡγάπησας, Κυριακὴ τῆς ψυχῆς, καὶ χαίρουσα ἤθλησας, ὅθεν Παρθενομάρτυς, παρ' αὐτοῦ δοξασθεῖσα, βρύεις τοῖς σὲ τιμώσιν, ἱαμάτων τὴν χάριν, τοῖς πάσιν αἰτουμένη, πταισμάτων συγχώρησιν.

+ + + +

Αγία Ευφημία 11'Ιουλίου

Πορτάζεται τό θαῦμα πού ἐπίτελεσε ἡ Ἁγία κατά την Δ' Οἰκουμενική Σύνοδο, τό ἔτος 451 μ.Χ., δύο περίπου αἰῶνες μετά τήν κοίμησή της δίδοντας καί πάλι ὁμολογία πίστεως.

Άπολυτίκιον

Λίαν εὐφρανas τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυναs τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε·
τῆς γάρ Τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστόν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

+ + + +

Άγιος Παΐσιος Άγιορείτου Προστάτου Άυστραλίας 12'Ιουλίου

Άπολυτίκιον

Άυστραλίας προστάτην, φρουρόν τε ἄγρυπνον, καί τοῦ Ἁθωνος ὄρους στύλον αείφωτον, ἀνυμνήσωμεν πιστοί, Θεῖον Παῖσιον,
ἐξαιτούμενοι αὐτοῦ τάς πρεσβείας πρὸς Θεόν, κραυγάζοντες ὁμοφρόνως.
ῥύου ὦ πάτερ παντοίων, τῶν τοξευμάτων τοῦ ἀλάστορος.

Κυριακή Β' Ματθαίου, Ματθ. 4, 18-23

Είδαμε την περασμένη Κυριακή ότι έχει μεγάλη σημασία για την πνευματική μας ζωή να προτάσσουμε τον Χριστό ακόμα και από τους γονείς και τους συγγενείς μας και να Τον ομολογούμε ενώπιον των ανθρώπων. Ένα τέτοιο παράδειγμα αφοσίωσης αποτελεί και η σημερινή ευαγγελική περικοπή, κατά την οποία ο Ευαγγελιστής Ματθαίος μας περιγράφει την κλήση των πρώτων Αποστόλων. Περπατούσε, μας λέει, ο Ιησούς στην άκρη της λίμνης της Γαλιλαίας και είδε δύο αδελφούς, τον Σίμωνα Πέτρο και τον Ανδρέα, οι οποίοι, μιας που ήταν ψαράδες, έριχναν το δίχτυ στη θάλασσα. “Ακολουθήστε με, και θα σας κάνω αλιείς ανθρώπων” τους λέει, κι εκείνοι, δίχως δεύτερη σκέψη, παράτησαν τα δίχτυα μέσα στο νερό, και Τον ακολούθησαν. Πιο κάτω βλέπουμε άλλους δύο αδελφούς, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, μέσα στη βάρκα μαζί με τον πατέρα τους Ζεβεδαίο, να ετοιμάζουν κι εκείνοι τα δίχτυα. Στο κάλεσμά Του, άφησαν αμέσως το πλεούμενο και τον πατέρα τους, και ακολούθησαν τον Ιησού, ο οποίος περιόδευε σε ολόκληρη την Γαλιλαία διδάσκοντας το Ευαγγέλιο της βασιλείας του Θεού και θεραπεύοντας κάθε είδους ασθένεια.

Ούτε γονείς σκέφτηκαν οι μαθητές του Χριστού, ούτε περιουσία, ούτε την ίδια τους την εργασία, ούτε καν τον τρόπο με τον οποίο θα εξασφάλιζαν τα προς το ζην. Αλλά χωρίς δισταγμό, χωρίς δεύτερη σκέψη, εγκατέλειψαν πίσω τους τα πάντα και ακολούθησαν τον Ιησού. Ακολούθησαν έναν άγνωστο, ο οποίος ακόμα δεν είχε αποκτήσει τη φήμη του Διδασκάλου, κι όμως ο λόγος Του τους σαγήνεψε και τους γέμισε με τέτοια σιγουριά, ώστε να τολμήσουν μέσα σε μια στιγμή να αλλάξουν τη ζωή τους ολόκληρη. Μια τέτοια απόφαση δεν είναι καθόλου απλή, ούτε εύκολη. Απαιτεί τόλμη, πίστη και καθαρότητα καρδιάς, στοιχεία που αναγνωρίζει ο Ιησούς στους ψαράδες τους οποίους καλεί να Τον ακολουθήσουν.

Σε αντίθεση με τους φαρισαίους, οι ψαράδες της Γενησαρέτ δεν έχουν εντρυφήσει στο Μωσαϊκό νόμο, δεν γνωρίζουν πολλά για τις Γραφές, δεν ασχολούνται σχολαστικά με την τήρηση των κανόνων που έχουν επιβάλλει οι νομομαθείς. Οι γραμματείς και οι φαρισαίοι μπορεί να γνώριζαν το Νόμο, ωστόσο η υπερηφάνεια τους και η ασφάλεια που ένοιωθαν εξαιτίας των γνώσεών τους και της διακεκριμένης θέσης τους στην εβραϊκή κοινωνία, δεν τους επέτρεψε να αναγνωρίσουν στο πρόσωπο του Ιησού τον Λυτρωτή του κόσμου, τον αναμενόμενο Μεσσία. Διέθεταν γνώση, αλλά τους έλλειπε η αληθινή πίστη. Ένιωθαν τέλειοι, και γιαυτό δεν ήταν διατεθειμένοι να εγκαταλείψουν την ατομική τους ασφάλεια και να διακινδυνεύσουν να γίνουν οπαδοί μιας νέας διδασκαλίας, η οποία ασφαλώς απαιτούσε αγώνα. Εγκλωβισμένοι μέσα στην τυπολατρία και την υποκρισία, δεν διέθεταν την καθαρότητα της καρδιάς, ώστε να δουν και να αναγνωρίσουν την Αλήθεια. Και για την κατάστασή τους αυτή δεν ευθύνεται ασφαλώς η μελέτη και η γνώση των Γραφών, αλλά η αυτοεκτίμηση και ο εγωισμός τον οποίο είχαν καλλιεργήσει μέσα τους με αφορμή την υπεροχή τους έναντι των άλλων, των ταπεινών συνανθρώπων τους.

Γι αυτό και ο Χριστός καλεί τους ταπεινούς ψαράδες, οι οποίοι αν και δεν έχουν τα εφόδια των φαρισαίων, διαθέτουν την απλότητα, την καθαρότητα, την ευθυκρισία και την ταπείνωση, στοιχεία απαραίτητα για να δεχτούν το μήνυμα του Ευαγγελίου. Εξαιτίας πάλι της φύσεως του επαγγέλματός τους, έχουν μάθει να μη θεωρούν τίποτα ως δεδομένο και να εμπιστεύονται την πρόνοια του Θεού. Έτσι τολμούν να εγκαταλείψουν τα πάντα, τη δουλειά τους, τα δίχτυα, τους συγγενείς τους, να εμπιστευτούν τα λόγια του Διδασκάλου και να Τον ακολουθήσουν.

Αυτά τα στοιχεία, την πίστη δηλαδή, την άρνηση κάθε πράγματος που μας κρατά προσηλωμένους σε γήινα πράγματα όπως η οικογένεια ή η εργασία, και την αυθόρμητη κίνηση της καρδιάς μας ζητά από όλους μας ο Κύριος προκειμένου να Τον ακολουθήσουμε. Η πίστη στο Χριστό, η μίμηση της ζωής των Αποστόλων, η ζωή σύμφωνα με το Ευαγγέλιο, προϋποθέτει την αποδέσμευσή μας από κάθε τι που μπορεί να σταθεί εμπόδιο σε αυτή. Για τον λόγο αυτό τονίζεται ιδιαίτερα, και στις δύο περιπτώσεις της σημερινής περικοπής, ότι οι Απόστολοι εγκατέλειψαν τα πάντα και στη συνέχεια ακολούθησαν τον Ιησού.

Στη σύγχρονη κοινωνία μας, περισσότερο από ό,τι κατά το παρελθόν, οι άνθρωποι φροντίζουμε να εξασφαλίσουμε την προσωπική μας άνεση, το βόλεμά μας σε κάθε επίπεδο, ακόμη και στον τρόπο με τον οποίο ασκούμε την θρησκευτικότητά μας. Γι αυτό και συχνά δεν είμαστε πρόθυμοι να ακολουθήσουμε τον δρόμο της ασκήσεως που η Εκκλησία ανέκαθεν υποδεικνύει σε κάθε πιστό. Αρκούμεστε στα λίγα, στην ημιμάθεια, στην αποφυγή κάθε πνευματικής προσπάθειας. Και λησμονούμε ότι αν θέλουμε να είμαστε και να λεγόμαστε αληθινοί μαθητές του Χριστού, τότε οφείλουμε να εγκαταλείψουμε τα πάντα και να Τον ακολουθήσουμε, στο δρόμο που οδηγεί στο Γολγοθά και στην Ανάσταση.